

КУРСОВАТА РАБОТА

ПО

СЧЕТОВОДНО ОТЧИТАНЕ НА РАЗХОДИТЕ ПО ИНОВАЦИОННИ ПРОЕКТИ

НА ТЕМА:

**АНАЛИЗ НА SFAS 2 И СВЪРЗАНИТЕ СЧЕТОВОДНИ
СТАНДАРТИ НА САЩ**

Изготвил:

Проверил:

УВОД

В днешния бързо променящ се свят, който все повече разчита на технологиите, инвестициите за научни изследвания (R & D) са по-важни от всякога за икономическото бъдеще на компании и държави. Настоящото финансово отчитането на разходите за научна и изследователска дейност изискват тяхното признаване като текущ разходи през периода на тяхното извършване¹.

Разходите за развойна дейност обикновено се разглеждат като разходите, които се извършват във връзка с опитите за превръщане на резултатите от научните изследвания в готов търговски продукт. Имайки предвид, че "изследвания" и "развитие" често се използват между синоними, то е важно да се прави разлика между двете. „Изследвания” в днешната индустрия обикновено се използва във връзка с продукти, които понастоящем се произвеждат или за нови продукти. Това включва проучване на пригодността на материалите за специфични цели, експериментално тестване на материалите, проучването на производствените процеси и техники и подобна изследователска работа.

Разходите за научноизследователска и развойна дейност (НИРД) са един значим дял от общите разходи на предприятията и това в комбинация с различното счетоводно третиране може да има за резултат значителни различия във финансовите резултати. Също така, научноизследователската и развойната дейност се характеризира със следните специфични характеристики – голяма продължителност, ниска норма на успешно завършени проекти и т.н.. Всичко това предопределя и спецификата на тяхното отчитане.

Отчитането на R & D от предприятията в САЩ се счита за неактуално. В САЩ, счетоводния стандарт за R & D, FASB Statement No.2, е бил издаден преди 30 години (1974), преди появата на ключовите научно-интензивни сектори, като софтуер, биотехнологии и интернет. Не е чудно, че неговата счетоводна роля е остаряла. Основното изискване е за непосредственото признаване на всички R & D като разходи (с изключение на разходите за разработка на софтуер, при определени обстоятелства).

По този начин, въпреки факта, че R & D генерира значителни бъдещи ползи - което е основна характеристика на актив - R & D не се отчитат като актив в корпоративните финансови отчети. Международният Счетоводен стандарт (МСС 38) позволява капитализация при определени обстоятелства, но въпреки това повече публични компании отчитат разходи. Една от причините е притеснението на мениджърите, че финансовите анализатори ще разгледат капитализацията като средство за манипулиране на печалба.

Има сериозни противоречия в признаването на R & D като разход през последните 20 години. Някои коментатори твърдят, че това е една остаряла счетоводна техника и трябва да се промени, докато други се противопоставят на това, като посочват, че несигурността на резултатите от R & D (нови продукти, намаляване на

---

¹ Bracker, K., Ramaya, K. (2011). Examining the Impact of Research and Development Expenditures on Tobin's Q. *Academy of Strategic Management Journal*, 10, 63-79.